

Tisztelt Emlékezők!

Már régen összeállt bennem, hány családtagomat sújtotta a kommunista terror, a bebörtönzés, a kitelepítés, a kuláklista, az ország elhagyása. A történetekből csak egyet osztanék meg Önökkel, amelyet édesanyámtól tudok.

Édesapámnak az orosz hadifogságból 1946-ban sikerült hazaszöknie betegen, soványan. Jogi diplomájával ügyvédként helyezkedett el. 1951-ben, a Rákosi éra alatt egyik barátját próbálta jogi eszközökkel megmenteni a kitelepítéstől, ezért két nappal nővérem születése előtt éjszaka az ávósok elvitték, s csak egy év múlva hallhatott róla édesanyám, hogy melyik börtönben ül. 2 év után kiengedték, de mint börtöntöltelék, nem kapott ügyvédi állást, rakodó munkásként próbálta családját fenntartani, ekkor már én is megszülettem. 1956. október 23-án ő is együtt menetelt a tüntetőkkel, angolul jól beszélt, mindig a BBC rádiót hallgatta. Szeretett volna velünk disszidálni, de nagyapám halála miatt mégsem indultunk el. 1956 után édesapám elhelyezkedett egy ügyvédi munkaközösségnél, majd 1958. június 16-án máig tisztázatlan körülmények között villamos baleset érte a Déli pályaudvar előtt. Édesanyám utólag mesélte el, hogy halála másnapján rendőrök jelentek meg a lakásban és édesapám összes ügyiratát elvitték, amit ő egy zárt íróasztalfiókban tartott. Nem kaptunk árvasági támogatást, mert a hadifogság, a börtön évek és az alkalmi munkák miatt nem volt édesapámnak 10 éves munkaviszonya. Iskolás koromban a családom keveset beszélt az ötvenes évekről, féltek, hogy bajom eshet belőle.

Fóton sem volt könnyebb az élet a kommunista hatalomátvételt követően. A Károlyi grófi család menekülésre kényszerült, az uradalmat államosították.

A fóti gazdák kulák listára kerültek, házkutatás, padlássöprögetés, beszolgáltatás, erőszakos téeszésítés. Többeket elvittek pár napra Vácra, ahol összeverték őket megfélemlítés céljából.

1956. júniusában ifjabb Szőri János Lisai Elek János barátjával megszervezte a 10 éve újjáalakult Gazdakor megünneplését. Számos népi író is elhívtak, Illyés Gyulát, Veres Pétert, Tamási Áront, Kónya Lajost. Az ünnepség a kommunista rendszer bírálóivá változott.

Az október 23-i forradalmi események hatására október 24-én a művelődési házban Szőri János vezetésével megalakult a Nemzeti Bizottság és a Fóti Nemzetőrség számos fóti gazda és tanár tagságával. A gyengén őrzött fegyverraktárból többen hozzáférhettek a fegyverekhez. A fegyveresek körbe vették a fóti tanácsházát, ahol a kommunista vezetők bujkáltak. Szőri János lecsendesítette az indulatos embereket, mondván, nem az ő dolguk bíraskodni, a forradalomban méltóságon aluli a bosszú, a leszámolás. Szőri János a forradalom napjai alatt megszervezte, hogy a Károlyi kórházba élelmet szállítsanak 8-10 lovas kocsival.

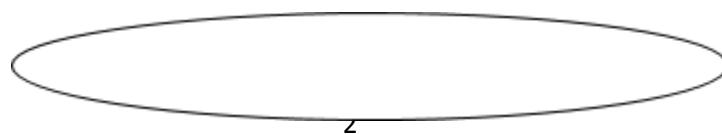
Bár megmentette a fóti kommunisták életét, 1958-ban mégis elvitték a tököli internáló táborba.

Ugyanezt tette Fót evangélikus lelkésze, Zászkaliczky Pál esperes is, aki szintén leállította a fóti gazdák jogos sérelmeikért való önbíraskodását, megakadályozta az atrocitást, amikor nagygyűlést rendeztek a kultúrházban. Később őt is a kistarcsai munkatáborral „jutalmazták” a kommunisták. Ifjabb **Szőri Jánosnak és Zászkaliczky Pálnak köszönhető, hogy Fóton 1956-ban nem történt vérontás.**

A katolikus templom melletti általános iskolában leváltotta a tantestület a kommunista igazgatót, Szemere Bélát és Cselőtei János tanárt választotta igazgatónak. A forradalom leverése után ezért meg is hurcolták Cselőtei Jánost.

A Kisalagon élő Németh Kálmán képzőművész alkotásaival fejezte ki hazafias gondolatait. Fába vésett táblái egyikén így ír a bűnről:

„Az embernek sok bűne van, ez mind nyer bocsánatot, a hazaárulás soha.”

A magyarság több mint ezeréves története során csodákra volt-képes.

Mindjárt a honfoglalást követően, 907-ben a magyarok Árpád Nagyfejedelem vezetésével sorsdöntő csapást mértek a hazánkba betörő, a magyar nemzet kipusztítására készülő Keleti Frank Királyságra, a **pozsonyi csatában**, a kora középkor egyik legjelentősebb ütközetében. Ez volt az első honvédő háborúnk, a honfoglalók végleg berendezkedhettek új hazájukban. A csatát sokáig nem értékelte jelentőségéhez mérten a hazai történetírás. Nem tanultunk róla.

A **nándorfehérvári diadal** szintén csodaszámba ment. 1456-ban a Hunyadi János, Szilágyi Mihály és Kapisztrán János vezette seregek óriási győzelmet arattak a többszörös túlerővel rendelkező oszmánok felett. Megvédték a kereszténységet, a Magyar Királyságot és egész Európát a török inváziótól.

Az **1848/49-es forradalom és szabadságharc dicsőséges tavaszi hadjárata** is arról tett tanúbizonyságot, hogy a magyarok hazaszeretete, hite és bátor kiállása csodákra képes.

Azok után, hogy túléltek a tatárt, a törököt és a Habsburgokat, újabb csoda történt. Elvesztettük önhibán kívül az Első Világháborút, jött a bolsevik Tanácsköztársaság, majd éppen 100 évvel ezelőtt a világ legigazságtalanabb békediktátuma, a **Trianoni Békediktátum**. **A sátáni módon megcsönkített országunk a hatalmas veszteségek, lelki traumák ellenére ezt is csodák csodájára, túlélte!** Ezen a világ urai is elcsodálkoztak, hiszen másra számítottak.

A világpolitika ismét háborúba sodorta országunkat, a második világháborúba. 1945-ben megszállta hazánkat a Vörös hadsereg.

A legszörnyűbb zsarnokság uralkodott egészen 1956-ig. A Moszkvából irányított, választási csalással hatalomra került magyar kommunisták véres terror alatt tartották a lakosságot. **Kimondható a magyar holokauszt**, hiszen a

kommunisták kivételével minden magyar üldözötté vált. Leszámoltak a magyar értelmiséggel, a nemesekkel, a papokkal, a katonatisztekkel és a legerősebb társadalmi réteggel, a parasztsággal. Államosítás, vagyonelkobzás, beszolgáltatás, kuláklista, kitelepítés, kényszer munkatáborok, bebörtönzések, **ÁVÓSOK** kegyetlenkedései és rengeteg kivégzés.

1956. október 23-án kitört a forradalom.

Ismerjük a tizenkét nap világraszóló történetét. A szabadságvágy, a bátorság, a nemes, tiszta ügy iránti elkötelezettség hatalmas erőket szabadított fel. A forradalom szabadságharccá alakult. A szovjet tankokkal szemben hihetetlen vakmerően harcoló **pesti srácok, a tizenéves fiatalok micsoda példaképek a mai fiataloknak!** Bár ismernénk név szerint is őket! Igazi hősök!

A tüntetésekkel szembeni **ÁVÓS sortűzek** a fővárosban és számos vidéki városban a lakosság megfélemlítését és a szovjet haderő úgymond jogos itt maradását szolgálták. A Nyugat csak hitegette a magyarokat, de nem segített. **Majd egyszer az is kiderül, hogy ördögi játszmák zajlottak a két nagyhatalom között.**

A csoda ennek ellenére így is megtörtént, az egész világ ámulta e kis nép hatalmas elszántságát, lelki erejét, ahogy szembeszállt a világ leghatalmasabb hadseregével.

A szabadságharc leverése után történt borzalmas megtorlásokat ismerjük. Ártatlan áldozatok, kivégzések, bebörtönzések egészen a hatvanas évek elejéig, továbbá a Kádár rezsim számára gyanús személyek megfigyelése a rendszerváltásig. Az ügynökök dolgoztak!

Mi történt a rendszerváltás után?

A felelősségre vonás elmaradt, a legbrutálisabb hóhérok ágyban, párnák közt haltak meg. Wittner Mária 56-os halálraítélt vádbeszéde, amelyet 2001. február 25-én, a kommunizmus áldozatainak emléknapján mondott el az

országgyűlésen, a lényegét foglalta össze: mit keresnek a hazaárulók a mai politikai életben, a döntéshozók soraiban?

Egy történész ismerősöm még most sem kapott választ 56 kérdésére, amely az 1956-os forradalom és szabadságharc tisztázatlan okaira és okozataira utal rá.

A forradalom ötvenedik évfordulóján, 2006. október 23-án visszatért a terror, békés megemlékezőkre ismeretlen nemzetiségű, magyarul nem beszélő egyenruhások támadtak felső utasításra. A Károlyi családdal ott voltam, nem sokon múlt, hogy Gróf úr is megsérült. A szemkilövetéseknek, ártatlan emberek bántalmazásának nem lett következménye, a felelősök szintén az Országházban ülnek. Az ötvenéves évfordulón a művészi szabadság nevében lehetett olyan darabot bemutatni a Kaposvári Csiky Gergely Színházban, amelyben az ártatlanul felakasztott, 2001-ben hivatalosan is rehabilitált Tóth Ilona fiatal orvost kegyeletsértően gyilkosnak állították be!

Ma is látunk magunk körül hasonló jelenségeket. Mint tudjuk, a **gonosz legfőbb ellensége: a hit, a család, a nemzet és a szülőföld.**

Őrizzük meg a pesti srácok lelkületével! Össze kell fognunk, mi vagyunk többen és jelenleg nemzeti kormányunk van!

Gondolataimat Szent Pió atya magyarokról írt jövendölésével zárom:

„Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni.

Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük.

Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre.

Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra.”

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Molnár Krisztina